Dosarul nr.1-23/24
1-24014501-32-1-06022024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

14 august 2025
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Roman Chihai, Iurii Melnic,Teodor Codreanu
Avocatului Anatolie Bunduchi
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui,
***** originar și domiciliat sat.*****, cetățean al Republicii Moldova, studii-șase clase, căsătorit, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(4) Codul penal.

Procedura de citare îndeplinită.
Procurorul Teodor Codreanu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ********** în baza art.264^1 alin.(4) Codul penal și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 170 ore.
Avocatul Anatolie Bunduchi, a menționat că inculpatul este la prima abatere, a recunoscut vina și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea descriptivă
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.
**********, la 20.10.2023, aproximativ la ora 21:00 min., aflându-se la volanul tractorului cu n/î *****, deținând un permis de conducere de categorie necorespunzătoare

mijlocului de transport pe care îl conducea și acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și al consecințelor care pot surveni, ignorând prevederile art.14 lit.a) RCR, conform căruia conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere a condus pe un drum public din sat. *****i, până la momentul stopării acestuia de către angajatul INSP *****Angajatul INSP având dubii că conducătorul mijlocului de transport conduce în stare de ebrietate, i-a propus lui *****, să fie testat cu ajutorul alcotestului „Drager", întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, astfel conform aparatului „Drager" alcotestului 6820 nr.testului 301 din 20.10.2023 la cet.***** s-a stabilit o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat de 1,48 mg/l, ceea ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule stabilite prin Hotărârea de Guvern nr.296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei" și conform art.134^{12} alin.(3) CP se atestă ca stare de ebrietate cu grad avansat.

În cadrul ședinței de judecată din 13 august 2025, inculpatul ***** fiind asistat de avocatul Anatolie Bunduchi, a declarat personal prin înscris autentic, că vina în comiterea infracțiunii o recunoaște integral cât și probele administrate la faza de urmărire penală și nu dorește administrarea de noi probe, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Avocatul Anatolie Bunduchi în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Procurorul Teodor Codreanu a menționat că cererea urmează a fi admisă.

Examinând cererea înaintată de inculpat și reieșind din prevederile art.364^{1} Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 13 august 2025 cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Codul de procedură penală, iar fapta imputată inculpatului au fost just încadrată conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunii încriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, pe 20.10.2023, în jurul orelor 20:45 min., se afla la volanul tractorului ***** și se deplasa spre sat. Ciuciuleni să ducă tractorul acasă. Înspre sat.*****a fost stopat de către poliție, i-au cerut actele nu le-a prezentat deoarece nu avea nici un act. A fost supus testării. A mai

declarat că, nu a avut permis de conducere. Înainte de a urca la volanul a consumat alcool- 300 ml de vin. Dacă va fi găsit vinovat ar dori o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 21.10.2023, *de către angajatul INSP al IGP a MAI *****, înregistrarea faptei și testarea alcoolscopică a conducătorului mijlocului de transport *****, a.n.15.07.1980, domiciliat s.*****, care se afla în stare de ebrietate, cu indicele 1,48 mg/l (f.d.4);*

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 20.10.2023, *prin*

*care s-a înlăturat de la conducerea tractorului cu numărul de înmatriculare ***** cet.***** (f.d.6);*

- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 20.10.2023*, de către angajatul INSP al IGP a MAI, *****, a conducătorului mijlocului de transport *****, a.n.15.07.1980, domiciliat s.*****, în REI-I al IP Hîncești și examinarea cazului în ordinea art.274 din CPP (f.d.7);*

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.11.2023*, prin care a fost supus examinării alcootesterul „Drager" *****nr.***** din 20.10.2023, ora 21:33 pe numele cet.*****, întocmit de către agentul constatator *****, rezultatul final 1,48 mg/l (f.d.9);*

- declarațiile martorului ***** *consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.11-13);

- declarațiile martorului ***** *consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.14-16).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, *instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.*

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, *persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție.*

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală*, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.*

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, *instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.*

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Astfel, în conformitate cu art.101 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, art.95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede, *că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar art.95 alin.(2) stabilește, *că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.*

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" şi „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

La data de 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și Codului contravențional), în vigoare de la 07.09.2024, art.264^1 Codul penal, a suferit modificări esențiale.

Conform modificărilor operate prin Legea nr.136/2024, art.264^1 Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului deja se regăsește la alin.(5) a prezentului articol, care prevede o pedeapsă penală mai aspră. Fapt prin ce se agravează situația inculpatului, și contravine prevederilor art.8 și art.10 Cod penal.

Or, regula generală prevăzută la art.8 Codul penal, stabilește că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Excepția de la art.8 Codul penal, este reglementată la art.10 din Codul penal, și prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv adică, se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264^1 alin.(4) Codul penal *(în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024),* după semnele calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 din Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.

Potrivit art.113 din Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) *o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală"*.

Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, *pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.*

Potrivit pct.10 alin.2) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

În conformitate cu lit.a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpatul ***** a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul interdicției impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate și să conducă mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere.

Latura obiectivă a infracțiunii săvârșite de inculpat se exprimă în acțiunea lui de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligațiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport și conducerea vehiculului în lipsa permisului de conducere respectiv.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264[1] alin. (4) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile. Cu toate că inculpatul își dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică și că nu are permis de conducere, el şi-a realizat intenția de a conduce mijlocul de transport.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, respectiv inculpatul corespunde condițiilor specificate.

În acest sens, prin faptele comise, ***** a atentat la obiectul juridic principal, și anume la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Astfel, instanța de judecată reține faptul că, conform laturii obiective prevăzute de art.264[1] alin.(4) Codul penal, fapta prejudiciabilă comisă de către ***** constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport, de către o persoană aflată în stare de ebrietate cu grad avansat, fără deținerea permisului de conducere, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și anume a *tractorului cu n/î* *****.

Potrivit rezultatului testării alcoolscopice „Drager" nr.*****testul nr.301 din 20.10.2023 la ***** s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,48 mg/l (f.d.8).

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către

condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei raportate la prevederile art.61 și art.75 Cod penal instanța a stabilit următoarele circumstanțe:

- prin acțiunile sale inculpatul ***** a comis o infracțiune ușoară care face parte din categoria infracțiunilor în domeniul transportului;

- potrivit revendicării F-246 inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală (f.d.28);

- la locul de trai se caracterizează pozitiv, este căsătorit, împreună cu soția cresc și educă trei copii, este un bun familist, gospodar. Printre populația din sat se bucură de stimă și autoritate (f.d.30), la evidență narcologică și psihiatrică nu se află (f.d.36,37).

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal, precum și art.76 circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului, instanța nu a reținut.

Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art.364[1] Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei.

Fapta săvârșită de către ***** în baza art.264[1] alin.(4) Codul penal (*în redacția legii în vigoare la data de 20.10.2023*), se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[1] Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanța notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr.154 art.240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin.(8) al art.364[1] Codul de procedură penală, însă a fost introdus art.80[1] în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Corespunzător, potrivit art.IV alin.(2) din dispozițiile finale ale legii nr.83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în

vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătorești, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin.(1) al art.80[1] Codul penal.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Codul penal (*în redacția legii în vigoare până la data de 07.09.2024*), după aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 150 de ore și cuantum maxim de până la 180 de ore, iar pentru pedeapsa cu închisoare se va aplica următoarele limite de la 3 luni până la 8 luni.

Instanța reține, că în cadrul dezbaterilor judiciare atât acuzatorul de stat Teodor Codreanu cât și avocatul Anatolie Bunduchi au solicitat stabilirea unei pedepse inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.264[1] alin.(4) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art.264[1] alin.(4) Codul penal coroborat cu prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală și art.80[1] Codul penal, sub formă de 160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de penal. Astfel, potrivit art.67 alin. (2[2]) Codul penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Cu privire la măsura preventivă.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului **********,

până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Potrivit art.157 alin.(2) din Codul de procedură penală, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Organul de urmărire penală a recunoscut în calitate de mijloc material de probă, documentele și anume: rezultatul testării alcoolscopice „Drager” nr.*****testul nr.301 din 20.10.2023 pe numele lui ***** (f.d.10), care urmează a fi păstrat la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr.**1-24014501-32-1-06022024 (1-23/24).**

Instanța de judecată constată că, conform informației anexate la cauza penală, cheltuieli judiciare nu sunt.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art. 80^1 Codul penal, 364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art.67 Codul penal, art.157, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(4) Codul penal (*în redacția legii în vigoare la data de 20.10.2023*) și în baza acestei Legi, se condamnă la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de **160 (una sută șaizeci) ore.**

În temeiul prevederilor art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui **********, că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul **********, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se aplică inculpatului/condamnatului **********, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Mijlocul material de probă: rezultatul testării alcoolscopice „Drager” nr.*****testul nr.301 din 20.10.2023 pe numele lui *****, urmează a fi păstrat la materialele dosarului pe întreagă perioada de păstrare a dosarului penal nr.**1-24014501-32-1-06022024 (1-23/24).**

Sentința este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu